

Božidar Skelin

Na raskršću

Možeš li mi reći što oslikano čuvaš u planu moga života,
možeš li mi reći da li smisleno je i ono što smisla nema,
hoću li skončat sam pored nekog starog plota.

Trnovitim stazama korake teške nosim,
ko sirota, što na uglu stoji, bijedno te za milost prosim.
Odgonetni mi, šapni mi ono, za čime iz dubine tragam,
na raskršću života se nađoh, putokaz ne primjećujem,

Tebi se posvećujem, jedino Tebi se nadam.
Maglom gustom zatečen, povratak mi beskoristan bješe,
ne dopusti im, Ti dobrostivi, da neuki me tješe.

U neograničenost, u bezgrešnost tvoju želim poći,
reci mi, znakom mi pokaži, hoću li moći!

Dal istinu moju u dnevnik tisućljetni upisuješ,
lumpovanjem mojim prijestupe pokoruješ?

Nemojmo tapkati u mraku

Začiniimo neukus životne prolaznosti,
vrijednostima kojima ćemo opečatiti
bit ljudskog življenja,
osvijestiti isplativost žrtve,
emanacije ljubavi darovane bližnjemu.

Nemojmo tapkati u mraku,
izgubljeni u mnoštvu varljivih ponuda.

Nemojmo slijepi hodati između mase potrebitih, gladnih,
željnih dodira naših ruku,

gesta ljubavi, strahopoštovanja,
topline dodira, prihvaćenosti...

Cijenimo dar besplatno primljen,
zahvalimo za nepovratno blago,
koje zadobismo ničime zasluženi,
iznenađeni neizmjernom dobrotom,

preduhitreni snagom zaodjenute milosti,
obasuti sjajem veličanstva,

pod okriljem ruke siromaha koji pati u ovom svijetu,

tragajući za davno izgubljenim smislom,
prožeti vječnim zahvatom Duha kojeg nam posla,
u nadi preobraćenja, gdje u početku bijaše Riječ,
po kojoj sve postade...

Lebdim u nestvarnosti...

Slutnje me o vječnosti more,
 tijelo se raspada u gorkoj kupelji,
 misli se pretvaraju u uteg boli,
 pritišće me na dno,
 razmišljati ne dopušta,
 sam i izgubljen u masi,
 lebdim u nestvarnosti,
 raspet između vječnog i zemaljskog,
 u kalupu grijeha što me taru,
 slobode sam željan,
 kao ptica da poletim,
 krilima voštanim,
 i pod suncem rastopim,
 utopim u moru slanih suza,
 ljudskog očajja i bijede življenja,
 Ti me rastereti, grijeha oprosti,
 isperi mrlje jada,
 mjesto mi pripravi,
 da ne zalutam u beznađu,
 blizinu Tvoju da zaslužim...